

+ PASQUA 2020 (A) +

Recursos per preparar a casa l'Evangelí del diumenge

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Benvolguts rectors, catequistes i famílies,

Després d'11 setmanes de confinament, i havent-se iniciat ja la fase 1 de la «desescalada», ha arribat el moment d'acabar l'enviament d'aquests materials que us hem anat enviant des del Secretariat Diocesà de Catequesi de Barcelona, setmana rere setmana. Esperem que, almenys part d'ells, us hagin ajudat a tenir cura de la vostra salut espiritual.

Per tant, aquesta és l'última setmana que us enviem aquests recursos perquè pugueu preparar a casa vostra l'Evangeli de diumenge i, inspirat en ell, una oració senzilla i una proposta de *lectio divina*. Aquesta setmana, oferim la tercera catequesi sobre la Santíssima Trinitat dirigida als més petits. Finalment, s'adjunten més dibuixos de Fano per pintar.

Juntament amb aquest document s'envia l'oratori en família i altres materials (en català) elaborats pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC).

Acabem el diumenge de Pentecosta. Aquest dia celebrem especialment que el Senyor ens envia el seu Esperit. Si el deixem fer en nosaltres, podrem continuar el camí amb la força necessària i en la direcció que ens porta a la vida nova i eterna promesa pel Ressuscitat.

Què passeu tots un bon estiu!

Seguim units en Crist ressuscitat.

ÍNDEX

Evangeli	3
Pregària en família	4
<i>Lectio divina</i>	5
La Santíssima Trinitat: Esperit Sant	13
Solucionari	16
Dibuixos per pintar	17

Evangeli del proper diumenge

Diumenge de Pentecosta – A
Jn 20,19-23

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan:

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus.

Jesús entrà, es posà al mig i els digué:

«Pau a vosaltres».

Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor.

Ell els tornà a dir:

«Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres».

Llavors alenà damunt d'ells i els digué:

«Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó».

(Aquest és l'Evangeli previst per a la missa del dia, per a la de vigília és Jn 7,37-39)

CUIDAR-NOS ÉS CARITAT

A la missa, deixarem un lloc
al nostre àngel de la guarda
(les seves ales mesuren uns 2 metres)

Pregària en família

Diumenge de Pentecosta – A

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

Monició

Aquest diumenge celebrem la vinguda de l'Esperit Sant. Per mitjà d'ell rebem la força necessària per anunciar l'alegria de l'Evangelí.

Lectura de l'Evangelí

Es pot utilitzar el text de la pàgina 3 o directament la Bíblia (Jn 20,19-23).

Pregària

Senyor, que no em deixi portar per la por del “què diran” o “què pensaran” si em comporto com un autèntic cristià.

Senyor, envia l'Esperit Sant perquè m'ajudi a ser millor cada dia, a saber distingir allò que és bo del que és dolent. Que em guii pel camí del bé.

Senyor, que l'Esperit Sant em doni les forces per a viure com m'has ensenyat: estimant a Déu sobre totes les coses i a totes les persones.

Senyor Jesús, envia l'Esperit Sant per reconfortar amb el seu poder a tots el malalts i necessitats a causa d'aquest virus.

PREGARIA A L'ESPERIT SANT

Oh Esperit Sant,
Amor del Pare, i del Fill.
Inspira'm sempre
el que he de pensar,
el que he de dir,
com ho he de dir,
el que he de callar,
com he d'actuar,
el que he de fer,
per la glòria de Déu
el bé de les ànimes
i la meva pròpia santificació.

Esperit Sant,
dóna'm agudesesa per entendre,
capacitat per retenir,
mètode i facultat per aprendre,
subtileza per interpretar,
gràcia i eficàcia per parlar.

Dóna'm encert en començar,
direcció en progressar,
i perfecció en acabar.
Amén.

Lectio divina – Lectura Orant de la Paraula DIUMENGE DE PENTECOSTA (CICLE A)

“REBEU L’ESPERIT SANT”

Aquesta Lectura Orant de la Paraula es pot fer individualment i, si és possible, en família

“Parla Senyor que el teu servent escolta” (1Sam 3, 10)

TEXT

Es pot utilitzar el text de la pàgina 3 o directament la Bíblia (Jn 20,19-23).

Afrontem la lectura d'aquest fragment en aquestes quatre parts: a) Esperant amb les portes tancades; b) Jesús obre les portes i ens envia; c) De la por a l'alegria; d) "Rebeu l'Esperit Sant".

LECTIO – QUÈ DIU EL TEXT

a) Esperant amb les portes tancades

El primer verset d'aquest fragment ens aporta molta i molt rellevant informació. Recordem el que ens diu: "El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus". Vegem la situació des de dues perspectives:

- "El vespre d'aquell mateix Diumenge"

Cal començar aclarint el significat del Diumenge. Per a la nostra cultura cristiana és el dia més important de la setmana. Però això no era així a la cultura jueva.

El Llibre del Gènesi en el seu primer capítol, en el relat de la creació, ens narra que Déu va crear el món en sis dies i el setè va descansar. Aquest setè dia, el del descans, és el que el Decàleg assenyala com el dia que hem de santificar especialment.

Doncs bé, aquest dia per als jueus era el dissabte, l'últim dia de la setmana a imatge de la Creació de Déu, el dia que santificar dedicant especialment a Déu, a la família i als al descans.

Però recordem que la Resurrecció de Jesús esdevé en Diumenge, que era el primer dia de la setmana. Llavors era anomenat el "dia del sol". **Però després de la Resurrecció de Jesús els cristians van passar a cridar-ho "Diumenge", és a dir, "Dia del Senyor".**

Ara ens trobem que aquell dia, el Diumenge, com a dia de santificació especial per als cristians, queda ratificat a l'esdevenir la vinguda de l'Esperit Sant també en el "primer dia de la setmana", en Diumenge.

És en el fet que Jesús ressuscitin Diumenge, i també que l'Esperit Sant vindrà a nosaltres en Diumenge, que **aquest dia adquireix per als cristians una rellevància vital. Per**

això, el Diumenge és el dia de la gran trobada celebratiu dels cristians. Encara que es celebra Missa cada dia, és el Diumenge quan es convida especialment a tots els cristians a reunir-nos al voltant de l'Eucaristia.

En aquests dies difícils que estem vivint, per raons de cura de la salut, està dispensat el precepte dominical. Però això ens ha de recordar dues coses:

Una, que el precepte dominical no està pensat per penar a ningú, més bé és com a recordatori que el més important de la nostra vida, **Jesús, ens convida i crida a celebrar la seva Resurrecció, la nostra fe i la seva presència entre nosaltres.**

I dos, que estem cridats a participar de la Missa no per un precepte sinó per l'amor. L'Amor que Déu ens té i l'amor amb què volem correspondre-li. És per això que és bo que desitgem participar com més aviat de l'Eucaristia presencialment, sense que això anul·li per a res el consell que els més grans o els malalts segueixin sent extremadament prudents.

- “Els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus”

És enormement providencial que se'ns parli dels deixebles tancats a casa per por. Nosaltres, els deixebles del segle XXI, també hem estat, i alguns segueixen estant encara, confinats a casa. I hem de reconèixer que, el que més o el que menys, sinó por, sí que al menys una gran preocupació ens ha tingut, i segurament seguim tenint, **immersos en confusió i incomprensió de la situació inesperada.**

Evidentment tenim motius per a aquesta preocupació: la nostra salut i la dels nostres éssers estimats, l'esquinç dolorós després de la pèrdua d'algun familiar o amic, els problemes laborals, els de conciliació familiar a causa dels horaris, la incertesa que planeja sobre molts llocs de treball... **no hi ha dubte que hi ha molts i greus motius per a la preocupació.**

I no obstant això, a l'igual que aquests deixebles, **tenim millors motius per a l'esperança.** Sabem que Jesús ha ressuscitat, és viu, ha vençut el mal i la mort. Amb un símil fàcil d'entendre, "Jesús ha guanyat per al nostre equip el partit".

També cal ressaltar que estaven tots els deixebles units esperant la vinguda de l'Esperit Sant. I sabem, a més, que amb ells hi ha la presència cohesionadora de Maria. És a dir, que es donaven tots els ingredients per a "sortir de la crisi".

Val la pena que **prenguem nota d'aquesta fórmula: oberts a l'Esperit Sant, a la seva gràcia i als seus dons, comunió al voltant del Papa i de la mà de la nostra Mare Maria.**

Podem ampliar nostra lectura amb:

Podríem llegir de manera individual, en família o grup, alguna part de la Carta Apostòlica *Dies Domini* de Sant Joan Pau II (1998). Trobaràs l'enllaç al final d'aquesta Lectio, en l'apartat "Per aprofundir i gaudir més"

MEDITATIO – QUÈ EM DIU DÉU

b) Jesús obre les portes i ens envia

Si a la part interior, la Lectio, ens fixem en quina situació ens trobem, en aquesta, en la *Meditatio*, posem tota la nostra atenció en el que ens diu Jesús. Vegem amb una mica de detall les seves transcendents paraules:

- "Pau a vosaltres"

El Llibre de la profecia d'Isaïes, sobre el Messies, ens anuncia que el Nen que ha de néixer serà anomenat Príncep de la Pau (Is 9,6) i que proclamarà la pau (Is 52, 7). Tant és així que el cor d'àngels canta en l'anunci del naixement de Jesús als pastors "a la terra pau als homes" (Lc 2, 14). El mateix Jesús als seus deixebles els ensenyarà que són benaurats els que treballen per la pau (Mt 5, 9), els mostrarà que Ell és la pau: "La meua pau us deixo, la meua pau us dono" (Jn 14, 27), els desitjarà que trobin pau (Jn 16, 33) i els saludarà amb la salutació de la pau (Jn 20, 21).

No hi pot haver, doncs, cap dubte que Jesús és realment missatger de la Pau, per als cristians realment el Príncep de la Pau. Però potser sí que, de vegades, **es pot pretendre circumscriure, i diria que gairebé reduir, aquesta pau només a un pla "espiritual", com si Jesús no tingués cap intenció respecte de les injustícies i violències que pateixen tantes persones.**

A canvi, el cristià està cridat a "arremangar-se" com Jesús per la pau per a tothom. Massa vegades fem trampes perquè volem, i fins i tot preguem, només per la pau dels nostres. Per descomptat que un cristià ha de lluitar per la pau de tants cristians perseguits. És un deure de justícia per a un cristià **treballar per la pau i llibertat dels crucificats d'avui.**

Però, en realitat, els nostres desitjos i oracions han de dirigir-se, més àmpliament, a la pau de tots els éssers humans, sigui quina sigui la seva raça, nacionalitat, religió ... i, per descomptat, **no ens hauria de ser possible, de cap manera, poder defensar els que enarboren la bandera i les armes de la guerra en nom de Déu.**

- "Com el Pare m'ha enviat a mi també us envio jo a vosaltres"

Si treballar per la pau és una tasca irrenunciable del cristià, el mateix podem dir de l'evangelització de tots els pobles i totes les persones.

Jesús ja havia enviat als seus deixebles de dos en dos pels pobles i ciutats de Galilea. Primer va enviar als Dotze (Lc 9, 1-6) per després enviar als Setanta-dos (Lc 10, 1-12). **Serà en els relats pasquals en què Jesús s'enviarà a tots els cristians, a tota l'Església, a anunciar, predicar, batejar, evangelitzar.**

En l'Evangeli de Mateu destaca la universalitat d'aquest enviament: a tots els pobles, batejant-los (Mt 28, 19); en l'Evangeli de Marc se subratlla la universalitat: a tothom, anunciant la bona nova a tota la creació (Mc 16, 15); en Lluç es crida a la conversió per al perdó dels pecats (Lc 24, 47); i en Joan, en el fragment sobre el qual estem meditant, també se'ns envia i s'incideix en el sagrament del perdó i la reconciliació.

També, per tant, **sobre aquest tema de l'evangelització, de la crida a compartir, a transmetre la nostra fe, queda molt clar i concret el que Jesús vol de nosaltres.**

I no només ens va dir el què fer, també per mitjà de les paràboles anomenades "de la misericòrdia" (Lc 15) ens dóna la clau del per què fer-ho: no dóna a ningú per perdut (ovella perduda), a tots sense distinció atorga un gran valor (moneda perduda), ens estima i perdona amb amor de Pare (el Pare que estima o Fill Pròdig)

- “A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó”

Déu té un pla de felicitat per als seus fills i **a tot el que ens aparta d'aquesta veritable felicitat, per culpa de la nostra caiguda en falsos succedanis, en diem pecat.**

Com Déu Pare ens coneix molt bé als seus fills, sabent que les nostres debilitats i misèries ens portarien a pecat, ens concedeix una i altra vegada noves oportunitats. Concedides estan, d'això no hi ha dubte, fins i tot en aquesta Aliança perenne d'amor Déu ho ha "apostat" tot, no s'ha reservat res, ni la vida del seu Fill lliurada per la nostra vida i felicitat. Però una cosa és que estiguin concedides aquestes inacabables oportunitats i una altra cosa ben diferent és si nosaltres les volem acceptar.

El Sagrament del Perdó o de la Reconciliació és una nova oportunitat de Déu als seus fills. Podria fins i tot ser anomenat el Sagrament de l'Abraçada del Pare, recordant la Paràbola del Pare que estima i perdona (Fill Pròdig).

El perdó està assegurat, només necessito voler aquest perdó, voler rebre-ho. Però **¿ho vaig a voler si no em sento necessitat d'ell, si no em reconec pecador? ¿O ho faré si no reconec en l'autoritat de Jesús l'autoritat atorgada a l'Església per perdonar els pecats?**

És important que entenguem que quan li neguem aquesta autoritat a l'Església per administrar aquest sagrament, quan ens escudem en un "jo ja m'entenc directament amb Déu" li estem no només restant aquesta autoritat a l'Església sinó que també ho fem amb Jesús.

Podem reflexionar i preguntar-nos sobre:

Podria reflexionar i preguntar-me sobre a qui i com transmeto la fe que he rebut. Serà una bona manera de concretar noms propis i, per tant, experiència de vida.

ORATIO – QUÈ LI DIC A DÉU

c) De la por a l'alegria

Per més que hi ha una diferència abismal entre afrontar la vida i les seves dificultats des de la fe que des de la increença, no per això els creients estem ja determinats per aquesta fe, sinó que mantenim la nostra llibertat i, des d'ella, hi caben diferents respostes.

Però recordem que **no es tracta que hi hagi uns bons cristians que sempre responen generosament a Déu i, per contra, altres "dolents" cristians que sempre siguin egoistes.**

La realitat és que en nosaltres mateixos, ho sabem bé, es donen aquestes dues possibles respostes, **unes vegades ens tanquem a Déu i altres vegades li permetem que ens inundi de goig.** Aquest contrast el trobem en aquest fragment:

- “Amb les portes tancades per por”

Els Deixebles de Jesús, els que l'han conegut, als quals ha ensenyat, els que han estat escollits per Jesús mateix, als quals se'ls ha anunciat la Resurrecció de Jesús... sí, aquests, no estem parlant d'uns altres, aquests mateixos estan amb les portes tancades per por.

Nosaltres moltes vegades tanquem les portes del nostre cor per por de les conseqüències, no a que entrin els dolents, sinó al fet que pugui entrar Jesús i es faci realment hoste privilegiat del meu interior. **Tenim por a les conseqüències de respondre generosament a Jesús.** És sabut per tots que Jesús vol molt, més encara, ho vol tot, encara més, em vol a mi del tot, tota la meva vida. No es conforma amb menys. Però no perquè sigui un capritxós insaciable, sinó perquè **sap que les meves respostes a mitges, els meus aparences, em fan mal, no em deixen ser ni qui sóc ni qui vull ser, no em deixen ser de Déu.** I així, ni tan sols sóc de mi mateix, acabo sent a causa del meu frustració: em sento enganyat pel món, però en realitat és per mi mateix, perquè el succedani "barat" de felicitat es gasta de seguida i només et queda un buit. Segurament tots en alguna ocasió, per molt bons creients que ens creiem, ens hem sentit així.

- “S’alegraren de veure el Senyor”

Però no ens quedem amb aquest mal gust. L'Evangeli és ben veritat que ens mostra el pecat, però també la conversió de cor. **Perquè per molt tancades que estiguin meves portes, per poc que Jesús trobi una esclatxa per la qual colar-se i es faci present en la meva vida, em va a transformar.** I una d'aquestes transformacions vitals serà que les meves pors van a quedar superats àmpliament per la meva goig.

El nostre món, la nostra societat, el nostre entorn més proper estan necessitats més que mai d'un testimoni de la fe joiós. Ho escric i m'adono que fins i tot el terme "joiós" se'm queda curt. El que pretenc comunicar transcendeix un terme, un concepte. Hi ha experiències tan profundes que ni tan sols els superlatius aconseguen descriure la seva plenitud:

Com explicar sense quedar-se curt els petons d'una mare?

¿Hi ha per ventura prou paraules per descriure el lliurament generós, moltes vegades gairebé sense poder descansar, fins i tot jugant-se la vida, del personal sanitari durant aquesta crisi sanitària?

¿I quan escoltem a un missioner dir que no abandona un país en guerra perquè ell vol lliurar-se per complet als seus germans més necessitats?

No hi ha paraules... però tots aquests gestos, aquestes actituds, aquestes mostres d'amor, entrega i generositat sí que aconsegueixen el que no aconsegueixen unes soles paraules. **El testimoni de vida, més quan aquesta vida es viu de forma plena i joiosa, això és el que mou els cors, el que com a mínim fa forat en els murs pel qual es cola la llum.**

Doncs bé, quan Jesús es fa present tot canvia i les pors es converteixen en goig. Així que si volem ser feliços, que el goig apagui les pors, hem de deixar entrar Jesús i hem de deixar que ens transformi.

Podem fer un moment especial de pregària amb:

Fer oració, de manera individual, en família o grup, compartint totes les persones i tots els moments que ens omplen d'alegria. Es tracta que la nostra pregària no sigui només de petició sinó que també incorporem la pregària d'acció de gràcies i la pregària de lloança.

CONTEMPLATIO/ACTIO – EM COMPROMETO

d) “Rebeu l'Esperit Sant”

He deixat per aquesta última part les paraules de Jesús **"rebeu l'Esperit Sant"** perquè pretendre un compromís sense comptar amb l'Esperit seria enganyar-se. El compromís és important, tant que no podem gastar les nostres vides en associar-nos a un voluntarisme que m'auto-convenç que sóc jo i els meus mèrits els que aconseguiran aquesta victòria del compromís.

Jesús ens envia a l'Esperit Sant perquè és només amb la seva força, amb la seva gràcia, amb els seus dons que, inundat de Crist i el seu Esperit, que hi seré capacitat per Déu per ser testimoni joïós d'Ell.

Però hem de reconèixer que la Tercera Persona de la Santíssima Trinitat, l'Esperit Sant, és per a la majoria de cristians **"el Gran desconegut"**. Si fem una enquesta el resultat serà aclaparador. No cal que busquem molt lluny. Preguntem-nos a nosaltres mateixos. La pregunta és ben senzilla: quantes vegades preguem a Déu Pare, quantes a Jesús Fill de Déu i quantes a l'Esperit Sant? Sí, és evident que la nostra familiaritat amb l'Esperit Sant no és ni freqüent ni propera. I no obstant això, la seva presència és constant en la vida del cristià i de l'Església. Tant és així que podem dir que som temple de l'Esperit Sant.

Potser l'origen del problema té el seu origen a la dificultat que ens suposa formular i explicar la Santíssima Trinitat. Imaginem l'escena: un familiar, amic o company de la feina, que sap que sóc cristià i, fins i tot que celebri la meua fe en l'Església, se m'acosta i em pregunta a boca de canó: ¿em podries explicar això de la Santíssima Trinitat i l'Esperit Sant? Aquesta persona dóna per fet que serem capaços de respondre gairebé de manual. Però no és tan fàcil com se suposa. Permeteu-me que us comparteixi la meua resposta per si us poguéu servir:

Ens fixem en **un tamboret de tres potes**. Només hi ha un tamboret, perquè cada pota del tamboret és el mateix tamboret. No hi ha tres tamborets, només n'hi ha un.

Però de cap de les potes podem prescindir. Només que eliminem una, el tamboret se'ns cau, deixaria de servir com a tamboret, ja no em pot oferir amb seguretat la funció que jo necessito, perquè amb el tamboret també cauré jo.

L'ésser humà quan retalla la Veritat de Déu, no només fa "caure" la imatge de Déu sinó que fa caure al mateix ésser humà, que perd tot el seu sentit.

Així doncs, cada pota del tamboret és important i, encara més, cadascuna d'aquestes potes connecta de manera necessària el seient amb el terra, li dóna equilibri, igual que amb cadascuna de les persones de la Santíssima Trinitat estic realment amb el mateix Déu. No podem prescindir de cap de les tres persones de la Santíssima Trinitat, cadascuna d'elles té la seva transcendent "funció".

I podria, per tant, pintar cada pota d'un color o donar-li a cadascuna un nom, perquè cada pota es pot distingir de l'altra. Però no per això deixaran de formar part del tamboret.

És una de tantes maneres possibles de presentar una veritat profunda, que supera el nostre enteniment, per mitjà d'una imatge que ens fa més "visible" una realitat "no visible" que correm el risc es quedi a merament conceptual.

Així doncs, el Diumenge de Pentecosta celebrem que rebem a l'Esperit que sostindrà amb la seva força, gràcia i dons la nostra relació amb Déu i tota la nostra vida.

Ens podem preguntar i, si es possible, comprometre'ns amb:

Podria preguntar-me de manera individual, en família o grup, com podem tenir a l'Esperit Sant més present en la nostra pregària i, també, en les nostres activitats de fe.

“Maria guardava totes aquestes coses i les meditava en el seu cor” (Lc 2, 19)

PER APROFUNDIR I GAUDIR MÉS

Carta Apostòlica *Dies Domini* (La santificació del Diumenge) de Sant Joan Pau II (1998)

http://www.vatican.va/content/john-paul-ii/es/apost_letters/1998/documents/hf_jp-ii_apl_05071998_dies-domini.html

Catecisme de l'Església Catòlica: Nom, apel·latius i símbols de l'Esperit Sant (Pts. 691-701)

http://www.vatican.va/archive/catechism_sp/p1s2c3a8_sp.html#II%20El%20nombre,%20los%20apelativos%20y%20los%20s%C3%ADmbolos%20del%20Esp%C3%ADritu%20Santo

Catequesi del Papa Francesc sobre els set dons de l'Esperit Sant

<https://catequesisenfamilia.es/confirmacion/dinamicas/3081-catequesis-del-papa-francisco-sobre-los-dones-del-espiritu-santo.html>

Vídeo didàctic sobre qui és l'Esperit Sant

https://www.youtube.com/watch?v=y_H5J-c5zKk

Cant “O Spirito di Dio” de Marco Frisina

<https://www.youtube.com/watch?v=URddrmArId0>

Cançó “Crema en el meu cor” de Worship.cat

<https://www.youtube.com/watch?v=YH1NEEkiqMs>

La Santíssima Trinitat: Esperit Sant

Seguim descobrint el misteri de la Santíssima Trinitat. En aquesta última catequesi ens centrarem en la tercera de les persones divines que formen una comunitat d'amor: l'Esperit Sant.

Molta gent diu que l'Esperit Sant és el gran desconegut. Però en realitat, és la més coneguda de les tres persones, perquè l'Esperit Sant és l'amor que uneix el Pare i el Fill. Però també és qui habita en el nostre cor, per això, si el deixem, aquest mateix amor ens uneix també a nosaltres amb el Pare Creador i amb el Fill Salvador.

El mateix Jesús ens va dir que «l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que jo us he dit, i us ho farà entendre.» (Jn 14,26). L'Esperit, doncs, és qui ens ajuda sempre a estar amb Jesús i amb el Pare.

Acabem l'explicació didàctica de Fano sobre el senyal de la creu. Ja hem vist que ens toquem el cap al dir «En el nom del Pare» perquè el Pare és el Creador, qui va pensar totes les coses. També que diem «i del Fill» al tocar la panxa, perquè el Pare es va fer nen i va baixar al ventre de Maria

Avui acabem: El mateix Déu Pare, que es fa Fill en una panxa, ens envia el seu Esperit. L'Esperit és una força invisible que ve de Déu i ens ajuda a ser millors.

Ens vam tocar les dues bandes del pit. Sabeu quin és el primer? El cor, la banda esquerra, on habita l'Esperit.

Però la mà no es queda aquí. Podem parlar amb Déu i estar amb Ell sempre... però si de veritat un cristià vol seguir a Déu, s'ha de moure cap al germà. Hem de deixar a l'Esperit que mogui el nostre cos per no quedar-nos quietos, al sofà. La mà va del cor a la part dreta: per recordar que amb la força de l'Esperit podem ajudar a l'altre: donar de menjar a l'afamat, de beure a l'assedegat, abraçar l'immigrant ...

Abans d'acabar, podem recordar unes paraules que potser són una mica complicades (Demaneu ajuda als vostres familiars majors). Les va pronunciar el patriarca d'Antioquia, Ignasi IV Hazim, el 1968 a Uppsala (Suècia) davant l'Assemblea del Consell Ecumènic de les Esglésies: «L'Esperit Sant és, personalment, la Novetat d'acció en el món; és la presència de Déu-amb-nosaltres al costat del nostre esperit (Rm 8,16). Sense ell, Déu queda lluny, Crist roman en el passat, l'evangeli és lletra morta, l'Església és pura organització, l'autoritat és tirania, la missió és propaganda, la litúrgia és simple record, i la vida cristiana és una moral d'esclaus.»¹

És a dir, aquest patriarca ens recorda que l'Esperit és Déu i que està amb nosaltres aquí i ara. I que si deixem que ens ajudi, podrem estar també amb la seva comunitat d'amor: amb el Pare i amb Jesús.

Finalment, ens recorda el catecisme que l'Esperit Sant ens ajuda a comprendre el que Jesús va dir, ens dóna força per seguir-lo, per continuar la seva obra i per confiar en Déu Pare. En definitiva, ens ajuda a ser sants.

Exercicis:

Ara ja estàs preparat per fer els següents exercicis:

1.- Uneix amb fletxes cadascuna de les tres persones divines amb la característica principal que té cada una en relació a nosaltres:

ESPERIT SANT	CREADOR
FILL	SALVADOR
PARE	SANTIFICADOR

2.- L'Església ha identificat els 7 dons que l'Esperit Sant ofereix a totes les persones (Youcat 310). Aquells que els reben (hi ha gent que no els vol) poden ser bons deixebles de Jesús. Però l'Esperit no dóna tots els dons a totes les persones, sinó que els reparteix com ell vol (1Cr 12,11).

Tradicionalment, inspirats en el profeta Isaïes (Is 11,2-3), l'Església reconeix aquests 7 dons: Ciència, Consell, Fortalesa, Intel·ligència, Pietat, Saviesa i Temor de Déu.

Què dons creus que l'Esperit Sant t'ha donat a tu? Pots dedicar-te a pensar una estona en cada un d'ells. Pregunta't si el tens o si t'agradaria tenir-lo... i dóna gràcies a l'Esperit pel regal que has rebut.

No et preocupis si no reconeixes aquests dons en tu... en altres parts de la Bíblia hi ha més dons de l'Esperit (1Cr 12,4-11.28; Rm 12,6-8; Ef 4,7-13). Segur que algun tens ... tots tenim més d'un!

¹ Cf. Luis Alonso SCHÖKEL, SJ, *Al Aire del Espíritu. Meditaciones Bíblicas*, Santander 1998, 96.

3.- Gràcies a la força especial que rebem amb els 7 dons, les persones que els reben canvien el seu comportament. Per això, diem que donen molt de fruit. Segons Ga 5,22-23, els fruits de l'Esperit són 12 (Youcat 311).

Fruits	Definició
1) Amor	A) Caritat. El més important, perquè fonamenta tots els altres.
2) Benevolència	B) Alegria. Alegria que dura... fins i tot en els mals moments.
3) Bondat	C) Puresa de la persona (del seu cos, pensament i cor).
4) Castedat	D) Capacitat per estar tranquil sempre. Mai s'enfada.
5) Continència	E) La necessitem per esperar quan encara no estem bé.
6) Fidelitat	F) Capacitat per limitar els capricis, els impulsos...
7) Humilitat	G) Capacitat de complir. Per això, els altres confien en ell.
8) Joia	H) El que sentim quan estem en harmonia amb els altres.
9) Longanimitat	I) Tractar amb bona voluntat, simpatia i delicadesa a l'altre.
10) Modèstia	J) Qualitat que regula la manera de ser. Ben educat.
11) Paciència	K) Inclinació a fer el bé, a beneficiar el proïsme.
12) Pau	L) Gran coratge i ànim quan estem en dificultats.

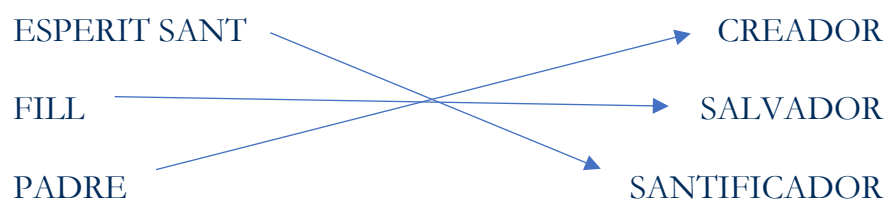
Posa sota de cada número la lletra que es correspon amb la seva definició i més avall encara si tens aquest fruit de l'Esperit (✓) o si encara no ho tens molt (X):

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

4.- Escribe una història o realitza un dibuix on aparegui la Santíssima Trinitat i la teva família (Pots fer servir aquest trosset de full o demanar un full nou).

Solucionari

1.- La Santíssima Trinitat forma una comunitat d'amor:

2.- Aquí pots veure una definició senzilla de cada un dels dons de l'Esperit:

Ciència: És la ciència de Déu, no la nostra. Ajuda a conèixer què pensa Déu sobre les coses que ha creat (per tant, també sobre cadascun de nosaltres). Així podem veure com Ell ens mira.

Consell: Permet escoltar primer i després fer servir les paraules que una altra persona necessita sentir (de Déu) en cada moment.

Fortaleza: Ens converteix en valents. Ens dona força per seguir Jesús amb fe (hi ha vegades que costa molt).

Intel·ligència: Ajuda a comprendre millor el que Déu ens ha revelat. Per això, permet entendre la paraula de Déu (Bíblia) i els misteris de la fe.

Pietat: Ensenya a mirar en el nostre cor i a tenir confiança i amor a Déu.

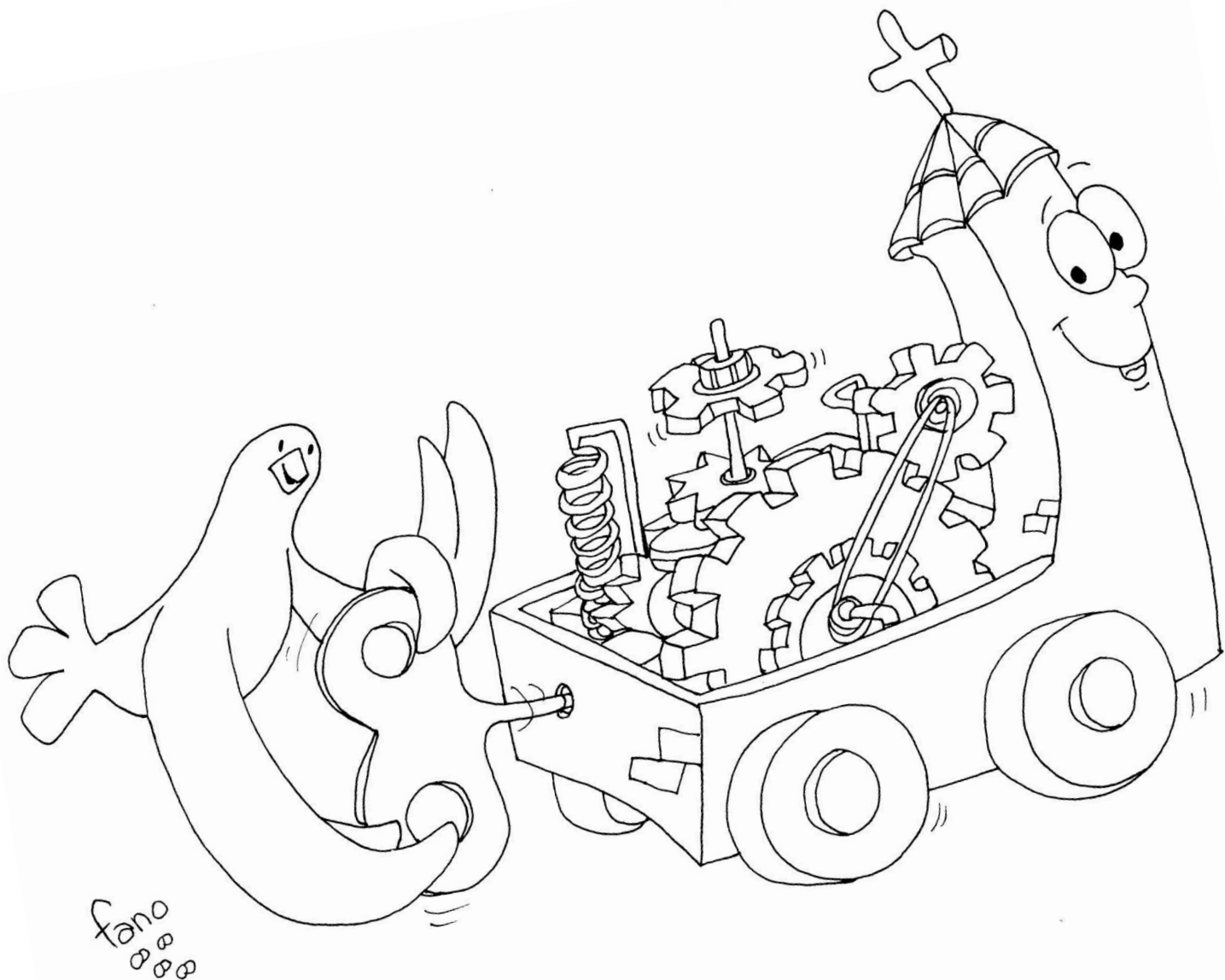
Saviesa: Ajuda a distingir entre el que afavoreix el Regne de Déu del que ho perjudica.

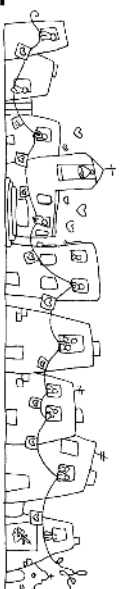
Temor de Déu: No vol dir tenir por de Déu, sinó tot el contrari: Ens ajuda a no fer coses que ens allunyen de Déu (per tant, a no pecar).

3.- Els fruits de l'Esperit:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
A	I	K	C	F	G	D	B	L	J	E	H	
✓						X						p.ex.

Dibuixos per pintar

PENTECOSTA: parlem de fonts d'energia.

Completa i pinta

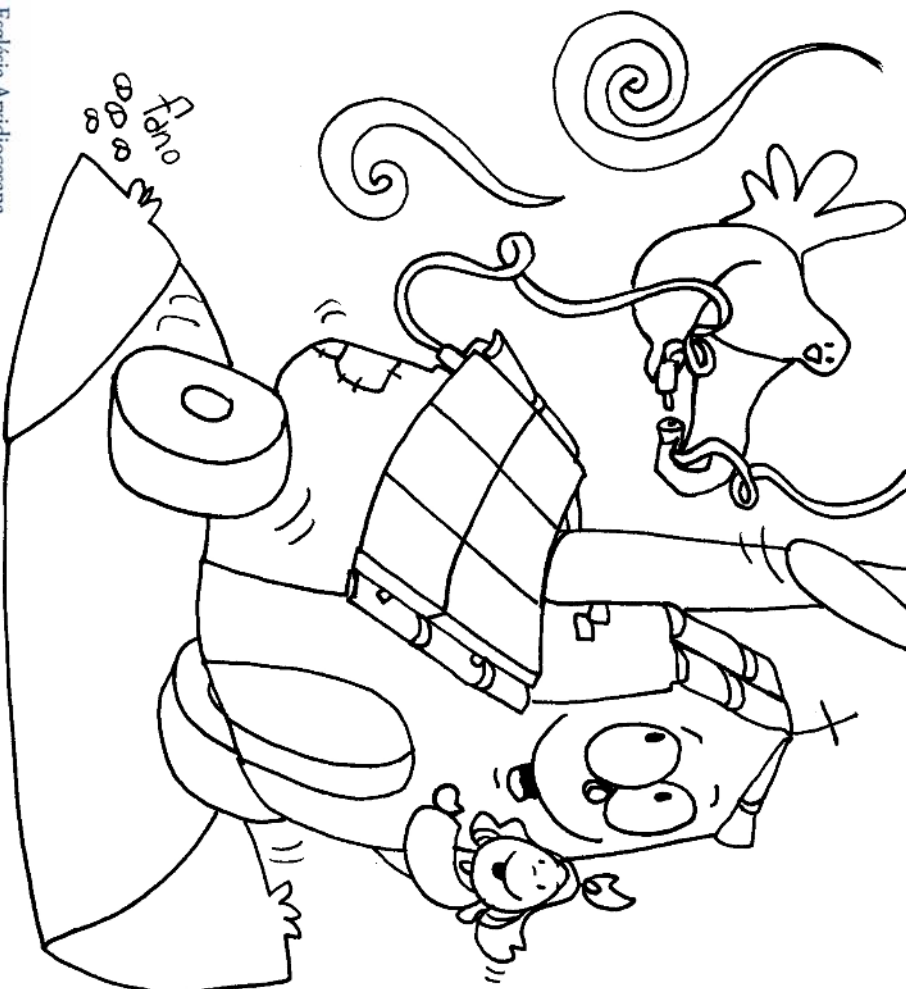
EL " " NECESSITEN
 LA " " B _ Z _ _
 PER MOURE'S

ELS NECESSITEN
 _ L _ _ _ T _ T

PER FUNCIONAR

EL NECESSITA
 _ T _ _ _ _

PER ENCENDRE'S

L' " " NECESSITA PER MOURE'S, ENCENDRE'S
 " " I FUNCIONAR L' "

P _ _ _ _ A N _ _

VENT | FOC UNA FORÇA RENOVABLE I RENOVADORA